

baringen, og jeg vil spørgsmålstejn ved, om det her paradigmeskift, som forskningsministeren lægger op til, er det, så kan det dog være et skridt i den retning, som vi ønsker. Det er vi enige med Venstre og De Konservative i.

Men vi ved jo godt, at vi ikke får universiteterne med på det fra den ene dag til den anden. Det er som at starte en punisk krig. Derfor er vi enige i, at den diskussion må vi gemme og tage på et senere tidspunkt.

Men jeg vil dog gerne lufte den idé, om ikke det var muligt, at man skulle revidere de her udviklingskontrakter, altså sådan forsøge at have fokus på, om de nu også fungerer efter hensigten? Derfor ville mit forslag være, at man på en eller anden måde får skrevet ind i lovforslaget eller i bemærkningerne eller i betænkningen i hvert fald, at man er meget opmærksom på, at udviklingskontrakter nu også kommer til at virke efter hensigten, og at man er villig til at revurdere dem f.eks. efter et eller to år, altså at man løbende går ind og sikrer sig, at de nu opfylder det formål, der var tiltænkt.

Men på nuværende tidspunkt kan CD ikke se nogen grund til, at vi ikke skulle kunne støtte lovforslaget. Men som sagt er det ikke nogen stor sag, det her.

Elisabeth Arnold (RV):

Efter Det Radikale Venstres opfattelse er der ikke behov for en totalt ny styrelseslov. Den eksisterende styrelseslov, vi har, er kun få år gammel, og det tog mange, mange år at få den indført eller få den sat på plads, så vi kunne få flertal for den i Folketinget.

Den afløste en styrelseslov, der var 20 år gammel, og den havde altså bevist sin levedygtighed gennem flere årtier. Jeg forventer også, at hovedlinjen i den styrelseslov, vi har nu, skal holde flere årtier, altså mange år endnu. Det betyder dog ikke, at der ikke er behov for en gang imellem at justere, hvis der er behov for det, og det er så det, vi gør i dag.

Jeg synes måske også, at begrebet paradigmeskift er meget store ord her i april måned. Jeg synes, at det, der afstedkommer paradigmeskiftet, er jo netop udviklingskontrakterne, arbejdet med udviklingskontrakterne: Hvordan kommer det til at se ud, hvordan kommer det til at påvirke universitetets liv, hvordan kommer det til at påvirke universiteternes kvalitet? Det er jeg en af dem der er meget, meget spændt på at se, og vi følger arbejdet med udviklingskontrakterne med meget, meget stor in-

teresse fra Det Radikale Venstres side. Vi forventer os naturligvis, at universiteterne kommer med nogle meget, meget spændende udviklingskontrakter, som vi kan følge implementeringen af.

Men denne lov er jo kun fremsat netop for at gøre det muligt at gennemføre udviklingskontrakter, gøre det muligt for universiteterne at have den frihed, som gør, at de kan indgå disse udviklingskontrakter og derfor også handle på lidt mere frie præmisser, end de kan i øjeblikket.

Så de bestemmelser, der handler om udviklingskontrakterne, opfatter jeg mest som nogle, der er pligtstof, fordi det er nødvendigt af hensyn til udviklingskontrakternes gennemførelse.

Det samme pligtstof, kunne man også sige, er de paragraffer, der handler om de forpligtende samarbejders sammenlægning. Det er på samme måde en opfølgning af den universitets- og forskningspolitiske redegørelse, vi har haft tidligere på året, hvor det også skal være muligt at samarbejde på tværs af de hidtidige institutionsgrænser. Det skal da også være muligt at handle friere, end man har kunnet indtil nu.

De to sidste ændringer er lidt forskellige af karakter. Den om ph.d.-stipendiater er blot en konsekvens af, at ph.d.-stipendiaterne jo i visse tilfælde optræder som lønmodtagere og derfor skal have en anden status. Men den sidste med øget studenterindflydelse er en slags reparation af et demokratisk underskud, der har været i universiteternes styrelse gennem længere tid. Der har været bekymring fra studenternes side og også fra anden side om, at der var for lidt indflydelse hos studenterne. Den bekymring har vi i Det Radikale Venstre delt, og vi er derfor glade for, at der nu er en sikring, der i højere grad kommer de studerendes indflydelse til gode.

Søren Kolstrup (EL):

Ja, vi står jo med en sammenkøbt ret; der er flere elementer i spil. Det ene element i loven er udviklingskontrakter, det andet større element – ja, hvis man kan kalde det sådan – er altså en anelse mere arbejdspladsdemokrati.

Lad mig tage udviklingskontrakterne først: Enhedslisten er som udgangspunkt ikke tilhænger af udviklingskontrakter. Hvis udviklingskontrakterne hæmmer det interne demokrati, så siger vi nej tak. Hvis der er nogle, der kan argumentere for, at udviklingskontrakterne omvendt kan være med til at styrke demokratiet i